

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/51/EB

2005/EES/49/10

frá 19. júlí 2002

um að draga úr losun mengandi efna frá vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum og um breytingu á tilskipun 97/24/EB (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAVA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾, með hliðsjón af sameiginlegum texta sem sáttanefndin samþykkti 1. maí 2002,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í fimmtu aðgerðaáætlun Evrópubandalagsins á sviði umhverfisverndar er kveðið á um frekari aðgerðir til að draga verulega úr losun mengunarefna frá vélknúnum ökutækjum, en ráðið og fulltrúar ríkisstjórna aðildarríkjanna, sem hittust á vettvangi ráðsins, samþykktu helstu efnisatriði hennar í ályktun ráðsins frá 1. febrúar 1993 ⁽⁴⁾.
- 2) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/24/EB frá 17. júní 1997 um tiltekna íhluti í vélknúnum ökutækjum sem eru á tveimur eða þremur hjólum og sérkenni slíkra ökutækja ⁽⁵⁾ er ein þeirra sértilskipana sem falla undir gerðarviðurkenningaraðferðina sem mælt er fyrir um í tilskipun ráðsins 92/61/EBE frá 30. júní 1992 um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum ⁽⁶⁾.
- 3) Skv. 5. gr. tilskipunar 97/24/EB skal framkvæmdastjórnin senda Evrópuþinginu og ráðinu, innan 24 mánaða frá þeim degi sem tilskipunin er samþykkt, tillögu, sem er samin á grundvelli rannsókna og mats á kostnaði og ábata því samfara að beita hertum viðmiðunarmörkum og þar er mælt fyrir um næsta áfanga, en þá á að samþykka ráðstafanir um að herða viðmiðunarmörk fyrir mengunarefni frá viðkomandi ökutækjum. Slík aðgerð er takmörkuð við bifhjól enda hefur, í tilskipun 97/24/EB, þegar verið kveðið á um síðari áfanga með hertum viðmiðunarmörkum sem gilda skulu frá 17. júní 2002 fyrir létt bifhjól.

- 4) Á grundvelli mats á því sem telst framkvæmanlegt í tæknilegu tilliti og kostnaðarhagkvæmni hefur safn nýrra prófunarmarkna verið tilgreint fyrir prófun I sem skal gilda frá árinu 2003 fyrir öll bifhjól og svarar til eftirfarandi minnkunar á losun mengunarefna: frá fjörgengisbifhjólum minnkar losun vetniskolefna og kolsýrings um 60% en frá tvíengisbifhjólum minnkar losun vetniskolefna um 70% og losun kolsýrings um 30%. Ekki var talið gerlegt með fyrirhugaðri tækni að draga frekar úr losun köfnunarefnisoxíða að því er varðar fjörgengisbifhjól. Beiting háþróaðrar tækni við beina innsprautun, að því er varðar tvíengisbifhjól, en með henni má draga mest úr losun kolsýru og vetniskolefna, hefur óhjákvæmilega í för með sér nokkra hækkun á viðmiðunarmörkum fyrir köfnunarefnisoxíð, samanborið við núverandi viðmiðunarmörk, þannig að þau verða sambærileg við viðmiðunarmörkin fyrir fjörgengisbifhjól. Þetta er talið viðunandi þar eð skrá um losun staðfestir að hlutur bifhjóla í heildarlosun köfnunarefnisoxíða við flutninga á vegum er takmarkaður.

- 5) Í ljósi sérstakra eiginleika og notkunar tiltekinna flokka ökutækja, sem kölluð eru „enduro“- og „trial“-bifhjól, og með hliðsjón af því hversu óverulegur þáttur þeirra er í heildarlosuninni, sem stafar af því hversu fá slík ökutæki eru seld árlega í Evrópu, ber að veita tímabundna undanþágu með tilliti til gildistöku hinna nýju viðmiðunarmarkna árið 2003 og gefa þannig framleiðendum kost á að taka í notkun viðeigandi tækni.

- 6) Skoðun og viðhald eru talin nauðsynleg til að tryggja að losun frá nýjum ökutækjum fari ekki fram úr viðunandi mörkum eftir að ökutækin hafa verið tekin í notkun. Í þessu tilliti, og í samræmi við ákvæðin um fólksbifreiðir, ber, í stað krafna um prófun II og einkum um 4,5% mörk kolsýringsinnihalds miðað við rúmmál, að setja kröfur um mælingar og skráningu upplýsinga sem nauðsynlegar eru vegna prófana á aksturshæfni.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stj. 2002, EB L 252, 20.9.2002, bls. 20. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 105/2003 frá 26. september 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 64, 18.12.2003, bls. 11.

⁽¹⁾ Stj. 2000, EB C 337 E, 28.11.2000, bls. 140 og

⁽²⁾ Stj. 2001, EB C 240 E, 28.8.2001, bls. 146.

Stj. 2001, EB C 123, 25.4.2001, bls. 22.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. febrúar 2001 (Stj. 2001, EB C 276, 1.10.2001, bls. 135), sameiginleg afstaða ráðsins frá 13. júlí 2001 (Stj. 2001, EB C 301, 26.10.2001, bls. 43) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 12. desember 2001. Ákvörðun Evrópuþingsins frá 30. maí 2002 og ákvörðun ráðsins frá 11. júní 2002.

⁽⁴⁾ Stj. 1993, EB C 138, 17.5.1993, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stj. 1997, EB L 226, 18.8.1997, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stj. 1992, EB L 225, 10.8.1992, bls. 72. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/7/EB (Stj. 2000, EB L 106, 3.5.2000, bls. 1).

- 7) Bifhjól á þremur hjólum og fjórhjól eru annaðhvort búin neistakveikju- eða þjöppukveikjuhreyflum (dísilhreyflum). Eins og við á um losunarmörkin fyrir fólksbifreiðir þarf sérstakt safn viðmiðunarmarkna fyrir hvern ökutækjaflokk. Í þessu tilliti verður í framtíðinni nauðsynlegt að fjalla um efnisagnir í útblæstri.

- 8) Eiginleikar viðmiðunareldsneytisins, sem er notað í prófun á losun mengunarefna, skulu samræmdir eiginleikum eldsneytis fyrir fólksbifreiðir og endurspegla þannig þróun forskrifta fyrir markaðseldsneyti í samræmi við lagasetningu bandalagsins um gæði bensins og dísilolíu.
- 9) Heimila ber aðildarríkjunum að hraða með skattaívilnunum markaðssetningu ökutækja, sem uppfylla bandalagskröfur, og að efla, á grundvelli skyldubundinna losunargilda, notkun tækni sem er fullkomnari í umhverfislegu tilliti. Þess ber að gæta að líkar ívilnanir uppfylli ákvæðin skilyrði til að forðast röskun á innri markaðnum. Ákvæði þessarar tilskipunar hafa ekki áhrif á rétt aðildarríkja til að taka tillit til losunar mengunarefna og annarra efna í útreikningi á vegaskatti á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum.
- 10) Í samræmi við sáttmálann er aðildarríkjunum heimilt m.a. að bjóða skattalegar eða fjárhagslegar ívilnanir gegn því að endurbótarhlutum sé komið fyrir í eldri vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum, svo fremi að þau séu þar með í samræmi við viðmiðunargildin sem um getur í þessari tilskipun eða í fyrri útgáfunni, sem er tilskipun 97/24/EB.
- 11) Taka ber upp nýja prófunarlotu við gerðarviðurkenningu sem gerir kleift að fá fram mat sem lýsir betur losun við prófunaraðstæður, sem eru líkari raunverulegum aðstæðum, við notkun ökutækja og þar sem er tekið tillit til mismunandi aksturs lítilla bifhjóla annars vegar og stórra hins vegar. Nú er verið að vinna frekara þróunarstarf til þess að skjóta traustum, vísindalegum stöðum undir nýja prófunarlotu.
- 12) Nauðsynlegt er að ákveða næsta áfanga skyldubundinna viðmiðunarmarkna sem skal gilda frá og með árinu 2006 og felur í sér nýjar og verulegar lækkanir á viðmiðunarmörkum miðað við viðmiðunarmörkin fyrir árið 2003.
- 13) Frá og með 1. janúar 2006 ber að taka upp samræmisprófun á vélknúnum ökutækjum sem eru á tveimur eða þremur hjólum og í notkun (prófun ökutækja í notkun) til þess að tryggja að þau séu í samræmi við viðmiðunarmörk fyrir losun. Frá og með 1. janúar 2006 ber að taka upp sérstakar kröfur um að mengunarvarnabúnaður starfi rétt á eðlilegum endingartíma vélknúinna ökutækja á tveimur eða þremur hjólum sem ekið hefur verið allt að 30 000 km.
- 14) Tryggja ber að vinnuskilyrði vélknúinna ökutækja á tveimur eða þremur hjólum og í notkun svari til þeirra stillinga, sem notaðar eru við prófunarlotuna, og að ekki sé notaður temprunarbúnaður eða annars konar hjárásarbúnaður.
- 15) Þar eð þáttur vélknúinna ökutækja á tveimur eða þremur hjólum fer vaxandi í samanlagðri losun koltvísýrings (CO₂), sem rekja má til flutningastarfsemi, ber að ganga sem fyrst úr skugga um losun koltvísýrings frá vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum og/eða eldsneytiseyðslu þeirra og taka þær upplýsingar inn í skipulagsáætlun bandalagsins um að draga úr losun koltvísýrings af völdum flutninga á vegum.
- 16) Þar eð markaður fyrir bifhjól er hnattrænn og við svipuð vandamál er að etja um allan heim að því er varðar loftgæði er vert að stefna að samræmdri prófunarlotu. Vakin er athygli á því að framkvæmdastjórnin mun halda áfram þeirri viðleitni sinni að koma á samræmdri prófunarlotu ásamt öllum öðrum hlutaðeigandi aðilum annarra markaða og ljúka þessu eins fljótt og unnt er. Hin alþjóðlega prófunarlotu fyrir losun mengunarefna frá bifhjólum, sem starfshópur nr. 29 á vegum efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu er nú að útfæra í Genf, er góður grunnur þessa. Viðeigandi er að taka upp slíka nýja, alþjóðlega prófunarlotu, sem annars konar gerðarviðurkenningaraðferð, fyrir annan áfangann á árinu 2006. Þegar nýja prófunarlotan hefur öðlast viðurkenningu víða og fyrir alla frekari áfanga í lækkun viðmiðunarmarkna gæti hún orðið fastur grundvöllur gerðarviðurkenninga.
- 17) Þar eð aðildarríkin geta ekki með fullnægjandi hætti náð því markmiði fyrirhugaðra aðgerða að draga úr losun mengandi efna frá vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum og markmiðinu verður, vegna umfangs og áhrifa aðgerðanna, betur náð á vettvangi bandalagsins, getur bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifráðsregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar tilskipunar ekki lengra en nauðsynlegt er til að því markmiði verði náð.
- 18) Breyta ber tilskipun 97/24/EB með tilliti til þessa.

SAMPYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Þessi tilskipun miðar að því að draga úr losun mengandi efna frá vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum með því að herða ákvæði um viðmiðunarmörk fyrir slíka losun.

2. gr.

1. Frá og með 1. apríl 2003 er aðildarríkjum óheimilt, af ástæðum er varða ráðstafanir til mengunarvarna:

a) að synja um EB-gerðarviðurkenningu á grundvelli 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 92/61/EBE, eða

b) að banna að ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun,

ef ráðstafanirnar til mengunarvarna samræmast kröfum tilskipunar 97/24/EB.

2. Frá og með 1. apríl 2003 skulu aðildarríkin synja um EB-gerðarviðurkenningu á grundvelli 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 92/61/EBE fyrir hvaða gerð ökutækis sem er, af ástæðum er varða ráðstafanir til mengunarvarna, ef hún uppfyllir ekki ákvæði tilskipunar 97/24/EB.

Við prófun I skal nota viðmiðunarmörkin sem tilgreind eru í línu A í töflunni í lið 2.2.1.1.5 í II. viðauka 5. kafla tilskipunar 97/24/EB.

3. Frá og með 1. júlí 2004 skulu aðildarríkin:

- a) líta á samræmisvottorð, sem fylgja nýjum ökutækjum samkvæmt tilskipun 92/61/EBE, sem ógild, og
- b) banna að ný ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun ef þeim fylgja ekki samræmisvottorð í samræmi við tilskipun 92/61/EBE,

af ástæðum er varða ráðstafanir til mengunarvarna, ef ökutækin uppfylla ekki ákvæði tilskipunar 97/24/EB.

Við prófun I á léttum bifhjólum skal nota viðmiðunarmörkin sem tilgreind eru í annarri línu í töflunni í lið 2.2.1.1.3 í I. viðauka 5. kafla tilskipunar 97/24/EB.

Við prófun I á bifhjólum, einnig bifhjólum á þremur hjólum, skal nota viðmiðunargildin sem tilgreind eru í línum A í töflunni í lið 2.2.1.1.5 í II. viðauka 5. kafla tilskipunar 97/24/EB.

4. Að því er varðar trial- og enduro-torfærubifhjól og í samræmi við tilskipun 92/61/EBE skal dagsetningin, sem ákvörðuð er í 2. mgr., vera 1. janúar 2004 og dagsetningin, sem ákvörðuð er í 3. mgr., skal vera 1. júlí 2005.

Trial-bifhjól eru skilgreind sem ökutæki sem hafa eftirfarandi einkenni:

- a) Hámarkshæð sætis: 700 mm.
- b) Lágmarkshæð frá jörðu: 280 mm.
- c) Hámarksrúmtak eldsneytisgeymis: 41 l.
- d) Lágmarksheildargírhlutfall í hæsta gír (fyrsta hlutfall × gírhlutfall × endanlegt drifhlutfall): 7,5.

Enduro-bifhjól eru skilgreind sem ökutæki með eftirfarandi einkenni:

- a) Lágmarkshæð sætis: 900 mm.
- b) Lágmarkshæð frá jörðu: 310 mm.
- c) Lágmarksheildargírhlutfall í hæsta gír (fyrsta hlutfall × gírhlutfall × endanlegt drifhlutfall): 6,0.

3. gr.

1. Frá og með 1. janúar 2006 skulu aðildarríkin synja um EB-gerðarviðurkenningu á grundvelli 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 92/61/EBE fyrir nýja gerð ökutækis, af ástæðum er varða ráðstafanir til mengunarvarna, ef hún uppfyllir ekki ákvæði tilskipunar 97/24/EB.

Fyrir prófun I skal nota viðmiðunargildin sem tilgreind eru í línum B í töflunni í lið 2.2.1.1.5 í II. viðauka 5. kafla tilskipunar 97/24/EB.

2. Frá og með 1. janúar 2007 skulu aðildarríkin:

- a) líta á samræmisvottorð, sem fylgja nýjum ökutækjum samkvæmt tilskipun 92/61/EBE, sem ógild, og
- b) banna að ný ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun ef þeim fylgja ekki samræmisvottorð í samræmi við tilskipun 92/61/EBE,

af ástæðum er varða ráðstafanir til mengunarvarna, ef ökutækin uppfylla ekki ákvæði tilskipunar 97/24/EB.

Fyrir prófun I skal nota viðmiðunargildin sem tilgreind eru í línum B í töflunni í lið 2.2.1.1.5 í II. viðauka 5. kafla tilskipunar 97/24/EB.

Dagsetningin 1. janúar 2008 gildir um þær gerðir ökutækja sem ekki eru seldar fleiri einingar af í Evrópusambandinu en 5000 á ári.

4. gr.

1. Aðildarríkin geta einungis heimilað skattaívilnanir vegna ökutækja er samræmast tilskipun 97/24/EB. Slíkar ívilnanir skulu fullnægja öðru eftirfarandi skilyrða:

- a) þær skulu gilda um öll ný ökutæki sem eru boðin til sölu á markaði aðildarríkis og eru nú þegar í samræmi við skyldubundnu viðmiðunarmörkin sem eru tilgreind í línu A í töflunni í lið 2.2.1.1.5 í II. viðauka 5. kafla tilskipunar 97/24/EB; þær skulu falla úr gildi þegar skylt verður að beita viðmiðunarmörkunum fyrir losun, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 2. gr., fyrir ný ökutæki, eða
- b) þær skulu gilda um öll ný ökutæki sem eru boðin til sölu á markaði aðildarríkis og eru nú þegar í samræmi við skyldubundnu viðmiðunarmörkin sem eru tilgreind í línum B í töflunni í lið 2.2.1.1.5 í II. viðauka 5. kafla tilskipunar 97/24/EB. Fallið skal frá þeim á þeim degi sem skylt verður að beita þeim viðmiðunarmörkunum fyrir losun, að því er varðar ný ökutæki, sem um getur í 2. mgr. 3. gr. þessarar tilskipunar.

2. Fyrir hverja gerð ökutækis, sem um getur í 1. mgr., skulu skattaívilnanir nema lægri upphæð en sem svarar þeim aukakostnaði sem hlýst af því að afla og koma fyrir á ökutækinu tæknilausnum sem innleiddar hafa verið til að tryggja samræmi við viðmiðunargildin sem tilgreind eru annaðhvort í línu A eða B í töflunni í lið 2.2.1.1.5 í II. viðauka 5. kafla tilskipunar 97/24/EB.

3. Framkvæmdastjórnin skal látin vita með nægum fyrirvara um áætlanir um að taka upp eða breyta skattaívilnunum, sem um getur í 1. mgr., svo að hún geti lagt fram athugasemdir sínar.

5. gr.

Við gerðarviðurkenningu skal einnig staðfesta að mengun-
arvarnakerfið starfi rétt á eðlilegum endingartíma vél-
knúinna ökutækja á tveimur eða þremur hjólum, frá og með
1. janúar 2006 að því er varðar nýjar gerðir ökutækja, en frá
og með 1. janúar 2007 fyrir allar gerðir ökutækja sem ekið
hefur verið allt að 30 000 km. Í þessu skyni skal
framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið
tillögu, eigi síðar en 31. desember 2002, að skilgreiningu á
„eðlilegum endingartíma“ og að setningu viðbótarákvæða. Í
kostnaðar- og ábatagreiningu sinni skal framkvæmdastjórn-
in einkum gefa gaum að áhrifum tillagna sinna á lítil og
meðalstór fyrirtæki.

6. gr.

1. Frá og með 1. janúar 2006 skal við gerðarviðurkenningu
nýrra gerða vélknúinna ökutækja á tveimur eða þremur
hjólum og frá 1. janúar 2007 við gerðarviðurkenningu allra
gerða ökutækja einnig staðfesta að mengun-
arvarnakerfið starfi rétt á eðlilegum endingartíma ökutækisins, miðað við
eðlileg notkunarskilyrði (samræmi ökutækja í notkun miðað
við rétt viðhald og notkun).

2. Í þessu skyni skal framkvæmdastjórnin leggja tillögu að
skilgreiningu á „eðlilegum endingartíma“ og að setningu
viðbótarákvæða fyrir Evrópuþingið og ráðið. Tillagan skal
m.a. fela í sér, ef við á:

- viðmiðanir um framkvæmd athugana,
- viðmiðanir um val á ökutækjum sem prófa skal,
- viðmiðanir um framkvæmd prófananna,
- reglur til að koma í veg fyrir hugsanlegar villur,
- þá viðmiðun að ekki skuli innheimta gjald af eiganda
ökutækisins eða þeim sem hefur það í vörslu sinni.

Í kostnaðar- og ábatagreiningu sinni skal framkvæmda-
stjórnin einkum gefa gaum að áhrifum tillagna sinna á lítil
og meðalstór fyrirtæki.

7. gr.

1. Frá og með 1. janúar 2006 er aðildarríkjunum óheimilt
að veita EB-gerðarviðurkenningu og þau skulu synja um
innlenda viðurkenningu fyrir ökutæki á tveimur eða þremur
hjólum ef koltvísýringslosun þess og eldsneytiseyðsla hafa
ekki verið ákvörðuð í samræmi við viðeigandi ákvæði.

2. Frá og með 1. janúar 2007 skulu aðildarríkin:

- líta á samræmisvottorð, sem fylgja nýjum ökutækjum á
tveimur hjólum og með meira slagrymi en 150 cm³
samkvæmt tilskipun 92/61/EBE, sem ógild, og
- banna að ný ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun
ef þeim fylgja ekki samræmisvottorð í samræmi við
tilskipun 92/61/EBE,

ef koltvísýringslosun þeirra og eldsneytiseyðsla hafa ekki
verið ákvörðuð í samræmi við viðeigandi ákvæði.

8. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal íhuga að herða enn frekar
losunarstaðla fyrir ökutæki sem falla undir gildissvið
þessarar tilskipunar með tilliti til eftirtalinnna atriða:

- a) tækniþróunar á sviði mengunarvarna og þess hversu
tæknilega raunhæf og hagfelld beiting hennar er í
tengslum við bifhjól og á hinum fjölbreytta markaði sem
þessi ökutæki fullnægja,
- b) framfara í þróun prófunarlotu sem gefur betri mynd af
losun bifhjóla og bætur úr takmörkunum núverandi
prófunarlotu, t.d. í kaldræsingu og í hröðum akstri undir
miklu álagi,
- c) möguleika á að samræma alþjóðlegu prófunarlotuna,
- d) fylgni viðmiðunarmarka milli núverandi prófunarlotu og
hinnar nýju,
- e) áframhaldandi starfs sem lýtur að efnisögnum í útblæstri
og spurningunni um efnisagnir í útblæstri frá
þjöppukveikju- og neistakveikjuhreyflum,
- f) yfirstandandi starfs er lýtur að endingu og samræmi
ökutækja í notkun,
- g) áframhaldandi starfs er lýtur að kaldræsingu,
innbyggðum greiningarkerfum (OBD) og losun við
uppgufun,
- h) yfirstandandi starfs er lýtur að hvarfakútum til
endurnýjunar,
- i) efnahagslegra áhrifa á framleiðslu lítilla framleiðslu-
aðila og á smærri framleiðendur.

Enn fremur mun framkvæmdastjórnin þróa aðferð sem beita
skal við mælingu sértækrar losunar koltvísýrings úr vél-
knúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum.

2. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember
2002, leggja tillögu fyrir nefndina um aðlögun tilskipana að
tækniframförum þar sem sett er fram prófunaraðferð við
mælingu á efnisögnum í útblæstri, í samræmi við niður-
stöður rannsóknanna sem mælt er fyrir um í e-lið 1. mgr.,
sem beita skal við nýjar gerðarviðurkenningar frá og með 1.
janúar 2004.

3. Framkvæmdastjórnin skal, eigi síðar en 31. desember
2002, leggja tillögu fyrir Evrópuþingið og ráðið sem inni-
haldi eftirfarandi:

- a) skyldubundin viðmiðunarmörk fyrir losun sem styðjast
ber við, við prófun I á bifhjólum á þremur hjólum og á
fjórthjólum, í öðrum skyldubundna áfanganum frá og
með árinu 2006 og skyldubundin viðmiðunarmörk fyrir
efnisagnir í útblæstri í samræmi við niðurstöður rann-
sóknanna sem mælt er fyrir um í e-lið 1. mgr.,

- b) Þá kvöð að mæla sértæka losun koltvísýrings við gerðarviðurkenningu í samræmi við 7. gr. Framkvæmdastjórnin skal enn fremur leggja fram viðeigandi tillögur um að skipulagsáætlun bandalagsins um að draga úr losun koltvísýrings af völdum flutninga á vegum taki til vélknúinna ökutækja á tveimur eða þremur hjólum (samkomulag um að draga úr meðallosun koltvísýrings og um merkingar og skattaívilnanir),
- c) ákvæði um endingu sem beita skal frá og með 1. janúar 2006 í samræmi við 5. gr.,
- d) kröfur um að gerðarviðurkenning vélknúinna ökutækja á tveimur eða þremur hjólum nái til samræmisprófunar á ökutækjum í notkun (prófun ökutækja í notkun) frá og með 1. janúar 2006 skv. 6. gr.,
- e) nýtt safn viðmiðunarmarka (III. áfangi) fyrir létt bifhjól, þ.m.t. viðmiðunarmörk fyrir losun efnisagna í útblæstri, í samræmi við niðurstöður rannsóknanna sem mælt er fyrir um í e-lið 1. mgr., sem beita skal frá árinu 2006. Ákvæðunum um endingarkröfur og um þá kvöð að mæla sértæka losun koltvísýrings við gerðarviðurkenningu verður einnig beitt að því er varðar bifhjól.
4. Í þessu skyni skal framkvæmdastjórnin leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið tillögur varðandi skoðun og viðhald, innbyggð greiningarkerfi og búnað til að takmarka losun við uppgufun. Enn fremur skal framkvæmdastjórnin tryggja að einungis þeir varahlutir og endurbótahlutir fyrir útblásturskerfi, sem standast kröfur tilskipunar 97/24/EB og þessarar tilskipunar, séu settir á markað. Útgáfu gerðarviðurkenningar verður að vera unnt að sannreyna með fullnægjandi hætti og það skal vera unnt að heimta og rekja með skjótum, hagkvæmum og gagnsæjum hætti í evrópsku gagnakerfi upplýsingar í gerðarviðurkenningum sem gefnar hafa verið út.
5. Framkvæmdastjórnin skal, eins fljótt og unnt er og í síðasta lagi þegar tæknilegri þróun alþjóðlegu prófunarlotunnar er lokið, leggja fram tillögu um að henni verði bætt við og um nýtt safn viðmiðunarmarka, þ.m.t. fyrir efnisagnir í útblæstri úr þjöppukveikju- og neistakveikjuhreyflum. Setja ber þessi viðmiðunarmörk árið 2006 í samhengi við annan skyldubundinn áfanga þessarar tilskipunar (í línu B í töflunni í lið 2.2.1.1.5 í II. viðauka 5. kafla tilskipunar 97/24/EB) til þess að tryggja sama losunarstig. Prófunarlotunni skal komið á ásamt þessum nýju viðmiðunarmörkum (í línu C en henni skal skotið inn í

töfluna í lið 2.2.1.1.5 í II. viðauka 5. kafla tilskipunar 97/24/EB) sem valkosti sem framleiðandi getur valið sem gerðarviðurkenningaraðferð fyrir annan skyldubundna áfanga árið 2006. Í samræmi við samþykkt hinnar nýju, alþjóðlegu prófunarlotu á öðrum svæðum verður hún þar með eina fasta gerðarviðurkenningaraðferðin. Að því er varðar frekari áfanga í að draga úr losun með útblæstri eftir 2006 verður nýja prófunarlotan með viðmiðunarmörkum, sem byggjast á þessari lotu, eina gilda gerðarviðurkenningaraðferðin.

9. gr.

Ákvæðum 5. kafla við tilskipun 97/24/EB er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

10. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 1. apríl 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

11. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi þann dag sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

12. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 19. júlí 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

T. PEDERSEN

forseti.

VIDAUKI

BREYTINGAR Á 5. KAFLA TILSKIPUNAR 97/24/EB

1. Eftirfarandi breytingar skulu gerðar á II. viðauka:

a) Eftirfarandi komi í stað liðar 1.4:

„1.4. mengandi lofttegundir“: kolsýringur, köfnunarefnisoxíð, sem eru gefin upp sem ígildi köfnunarefnisdíoxíðs (NO₂), og vetniskolefni í útblæstri, að því gefnu að hlutfallið sé:

— C₁H_{1,85} fyrir bensín

— C₁H_{1,86} fyrir dísil“

b) eftirfarandi liðir bætist við:

„1.5. „Temprunarbúnaður“: búnaður sem mælir, skynjar eða bregst við vinnubreytum (t.d. hraða ökutækis, snúningshraða hreyfils, gírstöðu sem ekið er í, hita, loftþrýstingi í soggrein eða annarri færíbreytu) í þeim tilgangi að setja í gang, stilla, seinka eða enda starfsemi íhlutar eða verkunar mengunarvarnakerfisins þannig að virkni mengunarvarnakerfisins minnki við aðstæður sem má vænta við venjulega notkun ökutækis, nema notkun slíks búnaðar sé að verulegu leyti innifalin í prófunarferlinu sem notað er við vottun losunar.“

1.6. „Órókrænar mengunarvarnaaðferðir“: aðferðir eða ráðstafanir sem valda því að virkni mengunarvarnakerfis, þegar ökutæki er keyrt við eðlilegar notkunaraðstæður, verður minni en búist er við í losunarprófunarferlinu sem notað er.“

c) Eftirfarandi komi í stað liðar 2.2.1.1.:

„2.2.1.1. **Prófun I** (eftirlit með meðalgildi losunar gegnum útblástursrör á umferðarþungu þéttbýlissvæði).

2.2.1.1.1. Prófunin er framkvæmd með aðferðinni sem lýst er í 1. viðbæti. Aðferðirnar, sem notaðar eru við söfnun og greiningu hinna mengandi lofttegunda, eru þær sem mælt er fyrir um.

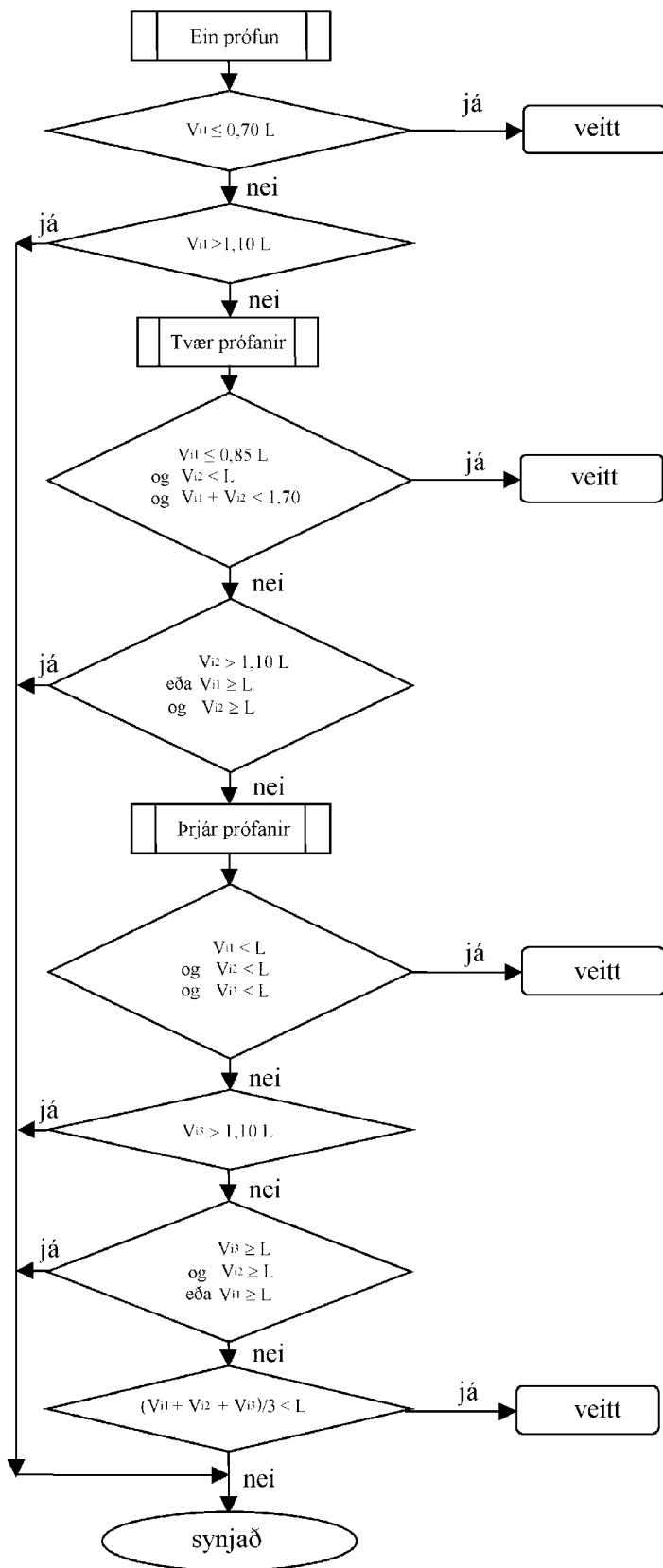
2.2.1.1.2. Mynd 1.2.2 sýnir þær leiðir sem farnar eru við prófun I.

2.2.1.1.3. Ökutækinu er komið fyrir á aflmælissamstæðu sem er búin bæði álags- og tregðuhermi.

2.2.1.1.4. Á meðan á prófuninni stendur er útblástursloft þynnt og hlutfallslegu sýni safnað í einn poka eða fleiri. Útblástursloft prófunarökutækisins er þynnt, því safnað og það greint í samræmi við aðferðina, sem lýst er hér á eftir, og heildarrúmmál þynnta útblástursloftsins mælt.

Mynd I.2.2.

Flæðirit fyrir prófun I

2.2.1.1.5. „Með fyrirvara um kröfurnar í lið 2.2.1.1.6 skal endurtaka prófunina þrisvar. Massi losaðra lofttegunda í hverri prófun skal vera undir þeim mörkum sem sýnd eru í töflunni hér á eftir (línur merktar A fyrir árið 2003 og línur merktar B fyrir árið 2006):

	Undirflokkur	Massi kolsýrings (CO)	Massi vetniskolefna (HC)	Massi köfnunarefnisoxíða (NO _x)
		L ₁ (g/km)	L ₂ (g/km)	L ₃ (g/km)
Viðmiðunarmörk fyrir bifhjól (á tveimur hjólum) með tilliti til gerðarviðurkenningar og samræmis framleiðslu				
A (2003)	I (< 150 cm ³)	5,5	1,2	0,3
	II (≥ 150 cm ³)	5,5	1,0	0,3
B (2006)	I (< 150 cm ³) (UDC við kaldræsingu) ⁽¹⁾	2,0	0,8	0,15
	II (≥ 150 cm ³) (UDC + EUD við kaldræsingu) ⁽²⁾	2,0	0,3	0,15
Viðmiðunarmörk fyrir bifhjól á þremur hjólum og fjórhjól með tilliti til gerðarviðurkenningar og samræmis framleiðslu (rafkveikja)				
A (2003)	Allir	7,0	1,5	0,4
Viðmiðunarmörk fyrir bifhjól á þremur hjólum og fjórhjól með tilliti til gerðarviðurkenningar og samræmis framleiðslu (þjöppukveikja)				
A (2003)	Allir	2,0	1,0	0,65

⁽¹⁾ Prófunarlota: ECE R40 (losun mæld fyrir alla sex þætti prófunarlotunnar — sýnataka hefst við T = 0)

⁽²⁾ Prófunarlota: ECE R40 + EUDC (losun mæld fyrir alla þætti prófunarlotunnar — sýnataka hefst við T = 0), hámarkshraðinn er 120 km/klst.

(*) Nauðsynlegar tæknibreytingar í tengslum við 1. viðbæti og 1. og 4. undirviðbæti í II. viðauka 5. kafla þessarar tilskipunar skulu samþykktar eigi síðar en 1. október 2002 í samræmi við málsmeðferð nefndar um aðlögun að tækniframförum á tilskipunum um að ryðja úr vegi tæknilegum viðskiptahindrunum á sviði vélknúinna ökutækja skv. 13. gr. tilskipunar ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1).

- 2.2.1.1.5.1. Þrátt fyrir kröfurnar í lið 2.2.1.1.5 er heimilt að ein af niðurstöðunum þremur, sem fást fyrir hvert einstakt mengunarefni eða samsetningu mengunarefna, fari í mesta lagi 10% yfir tilskilin mörk, að því tilskildu að hreint meðaltal niðurstaðnanna þriggja sé undir tilskildum mörkum. Ef fleiri en eitt mengunarefni fer yfir tilskilin mörk skiptir engu hvort það gerist í sömu prófun eða mismunandi prófunum.
- 2.2.1.1.5.2. Við prófun á samræmi við viðmiðunarmörkin í línun B fyrir 2006 skal hámarkshraði fyrir prófunarferli, sem miðast við akstur utan þéttbýlis, takmarkast við 90 km/klst. að því er varðar bifhjól með leyfilegan hámarkshraða 110 km/klst.
- 2.2.1.1.6. Prófunum, sem mælt er fyrir um í lið 2.2.1.1.5, er fækkað við aðstæður sem tilgreindar eru hér á eftir, þar sem V_1 er niðurstaða fyrstu prófunar og V_2 er niðurstaða annarrar prófunar fyrir hvert mengunarefni.
- 2.2.1.1.6.1. Aðeins ein prófun er framkvæmd ef niðurstöðugildi fyrir hvert mengunarefni er lægra en eða jafngilt og 0,70 L (þ.e. $V_1 \leq 0,70$ L).
- 2.2.1.1.6.2. Ef kröfunni í lið 2.2.1.1.6.1 er ekki fullnægt eru aðeins tvær prófanir framkvæmdar ef eftirfarandi kröfum er fullnægt fyrir hvert mengunarefni:
- $$V_1 \leq 0,85 \text{ L og } V_1 + V_2 \leq 1,70 \text{ L og } V_2 \leq \text{L.}''$$
- d) I. og II. tafla í lið 2.2 falli brott.
- e) Eftirfarandi komi í stað liðar 2.2.1.2:
- „2.2.1.2. **Prófun II** (prófun á losun kolsýrings í lausangangi) og gögn um losun mengunarefna sem krafist er vegna aksturshæfniprófunar.
- 2.2.1.2.1. Þessi krafa gildir um öll ökutæki sem eru knúin rafveikjuhreyfli og sótt er um EB-gerðarviðurkenningu fyrir í samræmi við þessa tilskipun.
- 2.2.1.2.2. Þegar prófun fer fram í samræmi við 2. viðbæti (prófun II) á eðlilegum lausangangshraða:
- skal skrá kolsýringsinnihald útblásturslofts miðað við rúmmál,
 - skal skrá snúningshraða á meðan á prófun stendur, að meðtöldum leyfilegum vikmörkum.
- 2.2.1.2.3. Þegar prófun fer fram á „miklum hraða“ í lausangangi. (þ.e. $> 2000 \text{ mín}^{-1}$):
- skal skrá kolsýringsinnihald útblásturslofts miðað við rúmmál,
 - skal skrá snúningshraða á meðan á prófun stendur, að meðtöldum leyfilegum vikmörkum.
- 2.2.1.2.4. Mæla ber og skrá hita hreyfilolíu þegar prófun fer fram.
- 2.2.1.2.5. Gögnin, sem þannig eru skráð, skulu færð í viðeigandi reiti skjalsins sem um getur í VII. viðauka við tilskipun 92/61/EBE.“
- f) Eftirfarandi liður bætist við:
- „2.3. Notkun temprunarbúnaðar og/eða örökrænna mengunarvarnaaðferða er bönnuð.
- 2.3.1. Setja má hreyfilstjórnubúnað, -verkun, -kerfi eða -ráðstöfun í ökutæki, að því tilskildu að:
- slíkur búnaður verði einungis virkur til að vernda hreyfilinn, við kaldræsingu, upphitun, eða
 - slíkur búnaður verði einungis virkur sem þáttur í öruggum gangi ökutækisins eða öryggi almennt og heimhöktsferli.
- 2.3.2. Leyfð verður notkun hreyfilstjórnubúnaðar, -verkunar, -kerfis eða -ráðstöfunar, sem leiðir til notkunar annarrar eða breyttrar aðferðar til hreyfilstjórnunar miðað við þá aðferð sem er venjulega notuð í viðeigandi prófunarlotum vegna losunar, að því tilskildu að sýnt sé fyllilega fram á það, í samræmi við kröfur í lið 2.3.3, að ráðstöfunin dragi ekki úr virkni mengunarvarnakerfisins. Í öllum öðrum tilvikum skal slíkur búnaður teljast temprunarbúnaður.
- 2.3.3. Framleiðandinn skal leggja fram upplýsingamöppu sem veitir aðgang að grunnhönnun kerfisins og þeim aðferðum sem notaðar eru til að stýra frálagsbreytum, hvort sem sú stýring er bein eða óbein.
- a) Formlega upplýsingamappan, sem tækniþjónustan skal fá í hendur við afhendingu umsóknar um gerðarviðurkenningu, skal innihalda ítarlega lýsingu á kerfinu. Þessar upplýsingar mega vera knappar, að því tilskildu að í þeim séu tilgreind öll frálagsgildi sem leyfð eru við samsetningu allra gilda frá einstökum ílagseiningum, sem eru innan marka.

Upplýsingamappan skal einnig innihalda rökstuðning fyrir notkun hvers konar hreyfilstjórnbúnaðar, -verkana, -kerfa eða -ráðstafa og viðbótarupplýsingar og prófunargögn sem sýna fram á hvaða áhrif slíkur búnaður, sem komið hefur verið fyrir í ökutækinu, hefur á losun með útblæstri. Þessar upplýsingar skulu fylgja upplýsingaskjölunum sem krafist er í V. viðauka.

- b) Viðbótarupplýsingar, sem sýna þær færðbreytur sem hreyfilstjórnbúnaður, -verkun, -kerfi eða -ráðstöfun breytir og jaðarskilyrðin fyrir starfsemi þessa búnaðar. Slíkar viðbótarupplýsingar skulu innihalda lýsingu á eldsneytisstyringaraðferðum, tímastillingaraðferðum og skiptipunktum við allan hugsanlegan vinnumáta. Þessar upplýsingar skulu vera algjört trúnaðarmál og skal haldið eftir af framleiðandanum en vera tiltækar til skoðunar þegar gerðarviðurkenning fer fram.“
- g) Eftirfarandi komi í stað liðar 3.1.1:
- „3.1.1. Ökutæki er valið úr framleiðsluröðinni og prófað eins og lýst er í lið 2.2.1.1. Viðmiðunarmörkin, sem nota skal við athugun á samræmi framleiðslunnar, eru sýnd í töflunni í lið 2.2.1.1.5.“
- h) Liður 3.1.1 verði 3.1.2 og breytist sem hér segir:
- í stað „I. og II. tafla“ komi „Taflan í lið 2.2.1.1.5“,
- í stað „töflurnar sem um getur í lið 2.2.1.1.2“ komi „Taflan í lið 2.2.1.1.5“.
- i) Eftirfarandi komi í stað liðar 3.1.3 í 1. viðbæti:
- „3.1.3. Kanna má þéttleika inntakskerfis til að tryggja að loft berist ekki óvart með í eldsneytislögn og hafi áhrif á eldsneytisblönduna.“
- j) Síðasti málslíður í lið 5.3.1 í 1. viðbæti verði svohljóðandi:
- „Tvær heilar undirbúningslotur eru framkvæmdar áður en söfnun úrgangslöfttegundanna hefst.“
- k) Eftirfarandi komi í stað liðar 6.1.3 í 1. viðbæti:
- „6.1.3. Áður en fyrsta undirbúningslota hefst er loftstraumi með breytilegum hraða beint yfir bifhjólíð á tveimur eða þremur hjólum. Þá eru tvær heilar lotur framkvæmdar án þess að safna útblásturslofti. Í blásaranum skal vera gangverk sem stjórnast af hraða keflisins á prófunarþekknunum þannig að við frárás blásarans sé línulegur lofthraði, á bilinu 10 km/klst. til 50 km/klst., sá sami og tilsvareandi keflishraði svo að ekki skeiki um meira en $\pm 10\%$. Þegar keflishraðinn er minna en 10 km/klst. má lofthraðinn vera núll. Þversnið opsins við enda blásarans skal hafa eftirfarandi eiginleika:
- i) yfirborð: minnst 0,4 m²,
- ii) hæð neðri brúnar yfir jörðu: 0,15 - 0,20 m,
- iii) fjarlægð að fremsta hluta bifhjóls á tveimur eða þremur hjólum: 0,3 - 0,45 m.“
- l) Eftirfarandi komi í stað liðar 6.2.2 í 1. viðbæti:
- „6.2.2. Fyrsta lotan hefst við upphaf sýnatökunnar og mælinga á snúningum dælnunnar.“
- m) Eftirfarandi komi í stað liðar 7.2.1 í 1. viðbæti:
- „7.2.1. Að loknum tveimur undirbúningslotum (fyrstu andartök fyrstu lotunnar) skal framkvæma samtímis aðgerðirnar sem tilgreindar eru í liðum 7.2.2 - 7.2.5.“
- n) Eftirfarandi komi í stað liðar 7.4 í 1. viðbæti:
- „7.4. **Greining**
- 7.4.1. Útblástursloftið í pöknum skal greint eins fljótt og auðið er og ekki síðar en 20 mínútum eftir lok prófunarlotunnar.
- 7.4.2. Fyrir greiningu hvers sýnis þarf að núllstillja greiningartækin með viðeigandi viðmiðunarlofttegund innan þess mælingasviðs sem nota á fyrir hvert mengunarefni.
- 7.4.3. Greiningartækin eru síðan stillt inn á kvörðunarferil með kvörðunarlofttegundum sem hafa nafnstyrk á bilinu 70 til 100% af viðkomandi mælingasviði.
- 7.4.4. Núllstilling greiningartækja er síðan könnuð aftur. Leiði aflesturinn í ljós meira en 2% frávik frá því mælingasviði sem fest var samkvæmt lið 7.4.2 skal aðgerðin endurtekin.
- 7.4.5. Sýnin eru síðan greind.

- 7.4.6. Eftir greininguna eru núllpunktur og kvörðunargildin athuguð á nýjan leik með sömu lofttegundum og áður. Líta ber svo á að niðurstöðurnar séu gildar ef þær víkja innan við 2% frá þeim gildum sem fengust samkvæmt lið 7.4.3.
- 7.4.7. Massastreymi og þrýstingur skal við allar aðgerðir, sem greint er frá í þessum kafla, vera það sama og notað er við kvörðun greiningartækjanna.
- 7.4.8. Aflestur fyrir hvert mengunarefnanna skal tekinn eftir að mælitækið hefur stöðvast.“
- o) Eftirfarandi komi í stað liðar 2.2 í 2. viðbæti:
- „2.2. Framkvæma skal mælingar prófunar II, sem tilgreind er í lið 2.2.1.2 í II. viðauka, tafarlaust eftir prófun I við eðlilegan snúningshraða hreyfilsins í lausagangi og við mikinn snúningshraða hreyfilsins í lausagangi.“
2. Eftirfarandi komi í stað IV. viðauka:
- „IV. VIÐAUKI
- FORSKRIFTIR FYRIR VIÐMIÐUNARELDSNEYTI (BENSÍN)**
- Viðmiðunareldsneytið, sem er notað, er það sama og lýst er í 1. þætti IX. viðauka við tilskipun 70/220/EBE.
- FORSKRIFTIR FYRIR VIÐMIÐUNARELDSNEYTI (DÍSILOLÍU)**
- Viðmiðunareldsneytið, sem er notað, er það sama og lýst er í 2. þætti IX. viðauka við tilskipun 70/220/EBE.“
-